

Bilag 2

Et af udvalget til indenrigsministeren stillet spørgsmål og dennes svar herpå**Spørgsmål:**

Ministerens kommentar til henvendelsen fra Kommunernes Landsforening udbedes.

Svar:

Henvendelsen af 15. december 1982 fra Kommunernes Landsforening skyldes, at indenrigsministeren havde udbedt sig landsforeningens udtalelse i anledning af det nu fremsatte lovforslag vedrørende bl.a. ægtefælleinhabilitet.

Som det fremgår af landsforeningens svar, kan den tiltræde lovforslaget, som den meget gerne ser gennemført.

Landsforeningen har dog visse bemærkninger til de bemærkninger, der har ledsaget lovforslaget.

Landsforeningen er uenig med indenrigsministeriet i, at den almindelige retsgrund sætning om udelukkelse fra at varetage udvalghverv for kommunalt ansattes vedkommende er præciseret ved reglerne i § 29, stk. 2 og stk. 3, i den kommunale styrelseslov. Landsforeningen mener, at der med de nævnte bestemmelser er foretaget en klar og let administrerbar afgrænsning af kommunalt ansattes adgang til at varetage udvalghverv, men at reglerne går videre end retsgrund sætningen.

Indenrigsministeriet er uenigt i, at de nævnte regler skulle gå videre end den nævnte retsgrund sætning. Tværtimod er forholdet det, at der ved ændringen i 1977 af den hidtidige affattelse af § 29, stk. 2, og indføjjelsen af bestemmelsen i § 29, stk. 3, er sket en lempelse i forhold til den hidtidige retstilstand på området, idet der ved bestemmelsen i § 29, stk. 3, blev indført et »afstandskriterium«.

Indenrigsministeriet er endvidere uenigt,

når landsforeningen giver udtryk for, at der ved fortolkningen af retsgrund sætningen skal tillægges de enkelte kommunalbestyrelses egne udtalelser betydelig vægt. Forholdet er tværtimod det, at regler om inhabilitet – både speciel og generel inhabilitet (hvervsudelukkelse) – bygger på, at der hos offentligheden skal opretholdes en *almen* tillid til, at en given beslutningsproces forløber uden uvedkommende hensyn. Afgørende er, om de foreliggende omstændigheder ud fra en *generel* betragtning er egnede til at vække tvivl om afgørelsens saglige rigtighed.

Landsforeningen har endelig anført, at der i bemærkningerne til lovforslaget burde have været en mere udtømmende beskrivelse af de stillinger, der er omfattet af lovforslaget.

Når den enkelte kommunalbestyrelse – som det også er anført i bemærkningerne til lovforslaget – selv kan bestemme, hvorledes dens administration skal indrettes, har indenrigsministeriet ikke ment at kunne opstille noget udtømmende katalog over tilfælde, hvor der klart foreligger hvervsudelukkelse, idet det navnlig må bero på de beføjelser, der i henhold til vedkommende kommunes organisations- og kompetencefordelingsplaner er tillagt den enkelte medarbejder. Afgørende må det imidlertid være, i hvilket omfang en ansat har et dagligt ledelsesansvar og herunder måske indgår i forskellige ledelsesgrupper inden for den kommunale forvaltning. Man er enig i landsforeningens bemærkninger om, at lærere som hovedregel ikke vil være omfattet af lovforslaget, og at institutionsledere som udgangspunkt vil være omfattet af reglen. Man er endvidere enig i, at dette også gælder for ledere af institutioner, hvormed vedkommende kommunalbestyrelse har indgået overenskomst.